ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 7.1.2011
COM(2010) 807 τελικό

2010/0392 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Όσον αφορά την πρόσβαση, από αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη στα ανοικτά των ακτών του γαλλικού διαμερίσματος της Γουιάνας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία Βενεζουέλας διαθέτουν άδεια άσκησης αλιευτικών δραστηριοτήτων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη (ΑΟΖ) του γαλλικού υπερπόντιου διαμερίσματος της Γουιάνας εδώ και πολλές δεκαετίες. Εντούτοις, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 (κανονισμός σχετικά με τις άδειες αλιείας)[1], και ιδίως το άρθρο 21, προϋποθέτει την ύπαρξη διεθνούς αλιευτικής συμφωνίας για τη χορήγηση άδειας αλιείας σε σκάφη τρίτων χωρών εντός των ενωσιακών υδάτων. Δεδομένου ότι η ΕΕ δεν έχει συνάψει διεθνή αλιευτική συμφωνία με τη Βενεζουέλα, η ισχύουσα πρακτική δεν ευθυγραμμίζεται με τον εν λόγω κανονισμό.

Λόγω της σημασίας των εν λόγω αλιευτικών δραστηριοτήτων τόσο από οικονομικής όσο και από κοινωνικής άποψης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκτιμούν ότι δεν ενδείκνυται η αιφνίδια διακοπή τους. Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 53/2010 του Συμβουλίου της 14ης Ιανουαρίου 2010 (κανονισμός σχετικά με τα ΤΑC και τις ποσοστώσεις για το 2010)[2] εξακολουθεί να προβλέπει στο παράρτημα VIII τη χορήγηση ορισμένου αριθμού αδειών αλιείας για τα σκάφη της Βενεζουέλας τα οποία δραστηριοποιούνται στα ύδατα της Γαλλικής Γουιάνας. Παράλληλα, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δήλωσαν ότι η κατάσταση όσον αφορά τις εκφορτώσεις των σκαφών Βενεζουέλας στους λιμένες της Γαλλικής Γουιάνας πρέπει να έχει διευθετηθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και ότι σε αντίθετη περίπτωση οι άδειες των σκαφών Βενεζουέλας δεν θα ανανεώνονται πέραν αυτής της ημερομηνίας[3].

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Οι γαλλικές αρχές απηύθυναν πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την εκμετάλλευση αυτού του αλιευτικού πεδίου σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ στα τέλη του Ιουνίου 2010, στην οποία όμως δεν ανταποκρίθηκαν οι εφοπλιστές αλιευτικών σκαφών της ΕΕ. Αντίθετα, οι εφοπλιστές της Βενεζουέλας, εξέφρασαν το ενδιαφέρον τους ως προς την συνέχιση των δραστηριοτήτων τους στη Γαλλική Γουιάνα. Η εκφόρτωση και η μεταποίηση των αλιευμάτων από τα εν λόγω σκάφη σε λιμένες της Γαλλικής Γουιάνας συμβάλλει σημαντικά στις βιοποριστικές ανάγκες του τοπικού πληθυσμού και στην παροχή αλιευτικών προϊόντων στην τοπική βιομηχανία.

Όσον αφορά τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο, οι αλιευτικοί πόροι που αλιεύονται από τα εν λόγω σκάφη δεν κινδυνεύουν, προς το παρόν, από υπερεκμετάλλευση, σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές εκθέσεις. Εντούτοις, φαίνεται ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστεί ένας μηχανισμός ώστε το Συμβούλιο να είναι σε θέση να καθορίσει τις αλιευτικές ευκαιρίες που μπορούν να διατίθενται ετησίως στα σκάφη της Βενεζουέλας με στόχο να αποφευχθεί η υπερεκμετάλλευση.

---

1 ΕΕ L 286 της 29.10.2008, σ. 33.
2 ΕΕ L 21 της 26/1/2010, σ. 1.
3 Έγγρ. 5032/10 του Συμβουλίου, της 12.01.2010, αριθ. 23.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Βάσει της άδειας αλιείας προς τα σκάφη Βενεζουέλας δεν προέκυπταν έως σήμερα υποχρεώσεις της εν λόγω χώρας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση άλλες από εκείνες που ισχύουν για τις αλιευτικές επιχειρήσεις, όσον αφορά τη δέουσα τήρηση των ισχυόντων αλιευτικών κανόνων στα ύδατα της ΕΕ και όσον αφορά την εκφόρτωση μέρους των αλιευμάτων στους λιμένες της Γουιάνας. Υπό αυτές τις συνθήκες, και δεδομένου του περιορισμένου εύρους της εν λόγω αλιείας, εκτιμάται ως δυσανάλογη η σύναψη ολοκληρωμένης αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Βενεζουέλας και της ΕΕ.

Αντίθετα, η προτεινόμενη μονομερής δήλωση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λειτουργεί, τρόπον τινά, ως αλιευτική συμφωνία καθώς προβλέπει τη χορήγηση αδειών αλιείας σε σκάφη της Βενεζουέλας. Πρέπει να σημειωθεί ότι το Διεθνές Δικαστήριο, στην υπόθεση όσον αφορά τις πυρηνικές δοκιμές («Nuclear Tests Case»)[4], δήλωσε ότι μια μονομερής δήλωση υποκειμένου του διεθνούς δικαίου δύναται, υπό ορισμένες περιστάσεις, να δημιουργήσει διεθνή δικαιώματα και υποχρεώσεις για τα οικεία μέρη και να συνδεθεί, επομένως, με διεθνείς συνθήκες.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

[4] *Πυρηνικές δοκιμές («Nuclear Tests») (Νέα Ζηλανδία κατά Γαλλίας)*, απόφαση, εκθέσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου 1974, σ. 457, παρ. 46.

2010/0392 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Όσον αφορά την πρόσβαση, από αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη στα ανοικτά των ακτών του γαλλικού διαμερίσματος της Γουιάνας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη συναίνεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το σύστημα για τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων που θέσπισε η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στην αποκλειστική οικονομική ζώνη στα ανοικτά των ακτών του γαλλικού διαμερίσματος της Γουιάνας εδώ και πολλές δεκαετίες.

(2) Η βιομηχανία μεταποίησης που εδρεύει στο γαλλικό διαμέρισμα της Γουιάνας εξαρτάται από τις εκφορτώσεις των εν λόγω σκαφών.

(3) Πρέπει να εξασφαλιστεί η συνέχιση αυτών των δραστηριοτήτων μέσω της παροχής διεθνούς τίτλου πρόσβασης για τα σκάφη της εν λόγω τρίτης χώρας υπό την προϋπόθεση ότι θα δραστηριοποιούνται τηρώντας τους περιορισμούς που ισχύουν βάσει της ενωσιακής νομοθεσίας με στόχο τη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων στην εν λόγω ζώνη και την προστασία του εφοδιασμού της προαναφερόμενης μεταποιητικής βιομηχανίας.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η δήλωση όσον αφορά την πρόσβαση, από αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη στα ανοικτά των ακτών του γαλλικού διαμερίσματος της Γουιάνας εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το κείμενο της δήλωσης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο να κοινοποιήσει την παρούσα δήλωση στη Βολιβαριανή Δημοκρατία της Βενεζουέλας.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δήλωση συναίνεσης

Όσον αφορά την πρόσβαση, από αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη στα ανοικτά των ακτών του γαλλικού διαμερίσματος της Γουιάνας

1. Σύμφωνα με τις παρακάτω προϋποθέσεις, χορηγείται άδεια αλιείας σε περιορισμένο αριθμό αλιευτικών σκαφών που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, στο τμήμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης στα ανοικτά του γαλλικού διαμερίσματος της Γουιάνας πέραν των 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης.

2. Τα αλιευτικά σκάφη που επιτρέπεται να αλιεύουν και τα οποία φέρουν τη σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας τηρούν, κατά τη διάρκεια των αλιευτικών τους δραστηριοτήτων στην περιοχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τη συναφή νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλιευτικών αποθεμάτων και όλους τους κανόνες και τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τις αλιευτικές δραστηριότητες στην εν λόγω περιοχή.

3. Συγκεκριμένα, αλιευτικά σκάφη που επιτρέπεται να αλιεύουν και τα οποία φέρουν τη σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας τηρούν οιουσδήποτε συναφείς κανόνες ή διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ορίζουν, μεταξύ άλλων, τα αποθέματα ιχθύων που επιτρέπεται να αλιεύονται, τον μέγιστο αριθμό των αλιευτικών σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν και την αναλογία των αλιευμάτων προς εκφόρτωση σε λιμένες της Γαλλικής Γουιάνας.

4. Με την επιφύλαξη της απόσυρσης των αδειών αλιείας μεμονωμένων αλιευτικών σκαφών που φέρουν σημαία της Βολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, λόγω μη τήρησης των συναφών κανόνων και διατάξεων, το παρόν ειδικό καθεστώς πρόσβασης είναι δυνατόν να παύσει να ισχύει ανά πάσα στιγμή κατόπιν μονομερούς δήλωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.